

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று உள்ளதை அதே இனத்தில் வரிசை எண் 2 “1937 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 45/1987)-க்குப் பின் எடுத்துக் கொள்ளலாம்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஒ) தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களுடைய இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு அதனுடைய காரண நோக்கங்களை விளக்கும்போது 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த, நில உச்சவரம்பு நிர்ணயம் சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டம் 58/1961, பிரிவுகள் 85 (1), 86, 87, 88, 89, 90 மற்றும் 91, மேற்கூறிய சட்டத்தின் கீழ் தண்டனைக் குரிய சில குற்றங்களின் பேரால் தண்டனைக்கான அபராதத் தொகை விதிக்க வழி வகை செய்கிற மேற்கண்ட பிரிவுகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அபராதத் தொகை குறைவாக உள்ளதால், அவற்றை உயர்த்தி உயர்ந்த அளவு ரூபாய் 2,000 வரை அதிகரிக்கலாம் என முடிவு செய்து, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மூன்னை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று காரண நோக்கங்களிலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 17]

அந்தச் சட்டத்திலே முன்னால் இருந்த மேற்சொன்ன பிரிவுகளில் 200 ரூபாய் அபராதம் வரை விதிக்கலாம் என்று இருந்ததை 2,000 ரூபாய் ஆகவும் 500 ரூபாய் வரையில் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்ததை ரூபாய் 2,000 ஆகவும், ஆயிரம் வரை அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்ததை ரூ. 2,000 ஆகவும் உயர்த்தி, இப்போது ஒரு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள்.

நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்த 200 ரூபாயை 2,000 ஆக்குவதன் மூலமாகவோ, அல்லது 500 ரூபாயை 2,000 ஆக்குவதன் மூலமாகவோ அல்லது ஆயிரம் ரூபாயை 2,000 ஆக்குவதன் மூலமாகவோ என்ன நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு அரசு முயற்சிக்கிறது என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி உயர்த்தாமலேயே 200 ரூபாய் என்றோ 500 ரூபாய் என்றோ அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் என்றோ தண்டனை விதிக்கலாம். ஆனால் உச்ச வரம்புக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய கணக்கில் அல்லது புதிதாக உச்ச வரம்புக்கு மேல் நிலம் ஏற்பட்டு விட்டால் அதைப்பற்றிய தகவல் கொடுக்கும்போது அரசுக்கு உண்மையான தகவல்களைக் கொடுக்காமல் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்து அல்லது சட்டத்திலே இருந்து தப்பிப்பதற்கு முயற்சிகளை எடுப்பவர்கள் மீது தண்டனை விதிப்பதற்காக இந்தப் பிரிவுகளிலே சொல்லப் பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த தொகை வரைக்கும் அபராதம் விதிக்கலாம். ஆகவேதான் இப்போது அனைத்துப் பகுதிகளிலேயும் ரூபாய் 2,000 வரையில் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது 1961 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இதுவரையிலும், 27 ஆண்டுகளில், 200 ரூபாய் இருந்த காலத்திலும் 500 ரூபாய் இருந்த காலத்திலும், 1000 ரூபாய் இருந்த காலத்திலும் கூட, 27 ஆண்டுகளில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலோ அல்லது அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. வின் 10 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்திலோ, இந்த தவறான தகவல்களைக் கொடுப்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்ற பிரிவைப் பயன்படுத்தி, தமிழகத்தில் ஒரு ஆளுக்காவது தண்டனை விதித்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

திருக்கக் கூடிய வரலாறு உண்டா என்று நான் அமைச்சர் அவர்களின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 27 ஆண்டுக்காலத்தில் ஒரு கேஸ் கூட இந்த விதிமுறைகளை மீறியதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தண்டனை விதிக்கப்பட்டதாக இல்லை. அப்படியென்றால் கணக்குக் கொடுத்தவர்கள் அவ்வளவு பேரும். இந்த 27 ஆண்டுக்காலத்தில் ஒருவர்கூட தவறே செய்யாமல், சரியாகக் கணக்கு கொடுத்தார்கள் என்று அரசு கருதுகிறதா, அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவ்வளவு பரிசுத்தமாக தமிழகத்தில் உபரி நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் அரசுக்கு ஒரு தவறு கூட இல்லாமல் 27 ஆண்டுக்காலமாக கணக்கு கொடுத்த காரணத்தால்தான் இந்தப் பிரிவு ஒருவருக்குக்கூட பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறதென்று விளக்க விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதனால் இந்தப் பிரிவின் கீழ் அரசு இப்போது எதை சாதிக்க விரும்புகிறது?

(பிற்பகல் 12-40)

இந்தக் கணக்கு சரியா தவறா என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஒரு விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 27 ஆண்டுக்காலத்தில் உபரியாக எடுக்கப்பட்ட நிலம் விநியோகிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டாவிற்குரிய பணம் தீர்மானிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் நிலம் அவர்களுடைய கைக்கு இதுவரையில் போய்ச் சேரவில்லை. குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வலங்கைமான் வட்டத்தில், பாபநாசம் வட்டத்தில், குடவாசல் வட்டத்தில், தென்னாற்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம் வட்டத்தில், அதைப்போல குடவாசல் வட்டத்தில் குறிப்பாகச் சருகளத்தூர் கிராமத்தில், நாரணமங்கலம் கிராமத்தில் இப்படிப் பட்டா பெற்றவர்களுக்குப் பணம் அவர்களிடமிருந்து அந்த நிலத்திற்கான நஷ்டயீடு என்ற முறையில் வசூலிக்கப்படுகிறதே தவிர, நிலம் அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இருக்கிற சட்டத்தை நீங்கள் அமல் நடத்தும்போதும் இருக்கிற நிலைமை இது.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 17]

இன்னொன்றை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்னாலே நம்முடைய உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து ஒரு பிரிவைத் திருத்தினீர்கள். மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு இருந்த விதிவிலக்கை நாங்கள் ரத்து செய்கிறோம், அதை உபரியாக எடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு இருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்தீர்கள். அப்படி ரத்து செய்ததன் மூலமாக ஏறத்தாழ எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 2,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் பெரியார் மாவட்டத்திலிருந்து கையகப்படுத்துவதாக இருந்தது. அரசு அதனை கையகப்படுத்திவிட்டதா? விதிவிலக்கை ரத்து செய்ததற்குப் பிறகு 13 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அரசு அந்த மேய்ச்சல் நிலத்தை உபரி நிலமாக எடுத்தது இதுவரையில் எவ்வளவு? அரசு கையகப்படுத்தியிருப்பது எவ்வளவு? எவ்வளவு எடுக்காமல் இருப்பது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இந்த மேய்ச்சல் நிலம் விதிவிலக்கை ரத்து செய்ததே தவறு. ஒரு ஏக்கர் கூட அரசு கையகப்படுத்தவில்லை என்று அறிகிறேன். அரசுக்குச் சொந்தமான அந்த உபரி நிலத்தை, விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு எடுத்த நிலத்தை முன்னாலே வைத்துக்கொண்டிருந்த நபர்கள் இன்றையதினம் பதிவு செய்யாமல் அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் ரெக்கார்டை வைத்துக் கொண்டு விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை அரசு அறியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். உபரி நிலமாக எடுத்த நிலத்தை நில உடைமையாளர்கள் விட்டு விட மாட்டார்கள். விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட நிலத்தைக் கூட அரசால் எடுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தவறான கணக்கு கொடுப்பவர்களுக்கு 200 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாயாக அபராதம் விதிக்கப் போகிறோம் என்று கொண்டு வந்திருப்பது எந்தப் பலனையும் அளிக்காது. இந்தச் சட்டம் என்பது ஒரு பொத்தல் வலையாக இருக்கிறது. ஒரு மீன் கூட 27 ஆண்டுக்காலத்தில் தமிழகத்தில் அகப்படவில்லை. இந்த அரசு பிடிக்கவில்லை, பிடிக்க முடியாது. அவர்கள் அகப்பட மாட்டார்கள் என்பது நமது அனுபவம். பார்த்தால் தலையில் தூக்கிக் கொண்டு போகிறபோது ஒரு வலை மாதிரி தெரியும். தண்ணீரில் போட்டு விரித்த பிறகு பார்த்தால் இருக்கிற மீன்கள் பூராவும் பொத்தலில் புகுந்து போய் விடும். ஒரு மீன் கூட

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

அந்த வலையில் இதுவரையில் அகப்படவில்லை. அப்படியிருக்கிறபோது இந்தப் பிரிவை திருத்தியிருப்பதால், 2,000 ரூபாய் என்று ஆக்குவதால் என்ன செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 27 ஆண்டுக்காலத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு தூறு ரூபாய் கூட அபராதம் போடப்படவில்லை. வரப்போகிற காலத்தில் ஒரு மீன் கூட அகப்படாது. அதைப் பிடிக்கக்கூடிய வலையாக உங்கள் கையில் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையினாலே நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்திலே 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், தவறினால் 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி, ஏன் திருத்தக்கூடாது? இதிலே ஒன்றும் நடக்கபோவதில்லை. அப்படி நடக்காததற்கு நீங்கள் அபராதம் மட்டும் என்று போடுவதோடு அல்லாமல், 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று திருத்தி வைத்தால் அது சட்டத்திலேயாவது இருக்கும். எனவே அந்த முறையிலே நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தை திருத்த விரைகளா, என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த முழுமையான ஓட்டைகள் புராவையும் அடைத்து, உபரி நிலங்கள் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு முழுமையான நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல், அடிக்கடி ஒவ்வொரு பிரிவையும் திருத்தம் செய்து கொண்டு இருப்பது, தோற்றத்திற்கு நன்றாக இருக்குமே தவிர, உண்மையிலே சரியாக இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெங்கோப ராவ் என்பவர் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றி, சீலிங் அக்டைப் பற்றி ஒரு புத்தகத்தைப் பிரசுரித்திருக்கிறார். அகிலே, திருத்தம் வந்தபோதெல்லாம் அதை எட்டிவைத்து இருக்கிறார். அதைப் பார்த்தால், தெருவிலே போகக்கூடிய எருமை மாட்டின் முதுகிலே போட்டிருக்கக்கூடிய ஈணியிலே 108 கலரிலே ஒட்டுப்போட்டு தைத்திருக்கமே, அந்த மாகிரி, இந்தச் சட்டப் புத்தகத்திலே இருக்கிறது. எனவே அப்படியிருக்கக்கூடிய அந்த நிலையை மாற்றி முழுமையாக இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும், உபரி நிலங்களைப்

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 17]

பெறுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு, பிட்டு பிட்டாகத் திருத்தி, 200-ஐ இரண்டாயிரமாக ஆக்குவதாலே எதுவும் நடக்கப்போவதில்லை. 27 வருடமாக எதுவும் நடக்கவில்லை. எனவே நான் கடைசியாகக் கேட்டுக் கொள்வது, 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் தவறினால் 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, முழுமையான அளவில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும், உபரி நிலங்கள் கிடைப்பதற்கும், அதை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும் வழி வகை செய்யக்கூடிய அளவில் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த மேய்ச்சல் நிலத்தை அரசு கையகப்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்குமா என்பதையும், அதேபோல் பட்டா கொடுக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் நிலத்தை அவர்களுடைய கையில் ஒப்படைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்பதையும் கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் சோசலிச மனோபாவ முடைய அத்தனை பேர்களாலும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாகும். வங்கக் கடலின் ஓரத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தென்னாட்டினுடைய உண்மையான பொதுவுடமைப் பூங்கா. அதற்கு இணங்க சோசலிச பாதையை நோக்கிச் செல்கிற சட்டங்கள் எல்லாம் வரவேற்கப்படவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது, நிலங்களை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து, உச்சமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவைகளை எடுக்கக்கூடிய முயற்சிகள் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசாங்க புள்ளிவிவரப்படி பல்வேறு நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான குறிப்புகள் அரசாங்கத்திடமே இருக்கின்றன. ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததற்குப்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பிறகு, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக சட்டத்தை மீறி, நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய, பதுக்கிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலத் திமிங்கலங்களிடம்ருந்து கைப்பற்றிய நிலங்கள் எவ்வளவு என்ற புள்ளிவிவரத்தை, தன்னுடைய பதில் உரையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் 'இருப்பவன் தரமாட்டான், இல்லாதவனும் விடமாட்டான்' என்று புரட்சிகரமான கருத்தைப் பாடினார்கள். எனவே இருப்பவன் தரமாட்டான் என்பதற்காகத்தான், நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அபராதம் செலுத்தினால் போதும், தவறான தகவலைக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, சட்டத்தை மீறியிருந்தாலும் கூட, அவர்கள் அபராதம் செலுத்தினால் போதும், அது சரியாகிவிடும் என்று அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது சரியான கருத்தல்ல.

இங்கே பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, சப்ரஸ்டு மெட்டிரியல் பேக்டீஸ், அடிப்படை உண்மைகளை மறைத்து, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தியிருப்பவர்கள் எந்தச் சட்டைக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எந்தப் பட்டினத்தில் இருந்துகொண்டு அதைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த முகமூடியின் கீழ் நின்று கொண்டு அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றினாலும் சரி, அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மாளிகைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு பெரிய நபராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடம் இருந்து அந்த நிலங்களை கைப்பற்றுவதற்கு, அபராதம் 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னால், அவர்கள் 2 மூட்டை நெல்லை விற்று விட்டு அதைக் கட்டிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். அல்லது 5 மூட்டை நெல்லை விற்று விட்டு பணத்தைக் கட்டிவிட்டுப் போய் விடுவார்கள்.

எனவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல, இது ஒரு சமூக விரோதச் செயல் அல்லது சமூக விரோதமான காரியம். இன்னும் சொல்லப் போனால், அரசியல் சட்டத்தினுடைய டைரக்டிவ் பிரின்சிபல்ஸ், வழிநெறிக்கொள்கைக்கு விரோதமானது. நாம் ஒரு சோசலிச

[திரு. அ. ரகுமங்கான்] 1987 நவம்பர் 17

சமுதாயத்தை நோக்கி போகிறபோது, அதற்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சமூக விரோதிகள். அப்படிப்பட்ட சோசலிச சிந்தனைக்கு விரோதமாக இருப்பவர்களை சிறையில் அடைத்தால்தான், தவறுகளை உணர்கின்ற கடமை ஏற்படும். ஒரு டெட்டான்ட் பனிஷ்மெண்ட் இருந்தால் நான் குறைந்தபட்சம் இது அமுலுக்கு வருவதற்கு நன்றாக இருக்கும். ஆகையினாலே, 6 மாதம் சிறைத்தண்டனை என்று சட்டத்திலே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதோடு மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு நான் ஒரு தகவலைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு நிலங்கள் குவியக்கூடாது என்பதற்காக அண்ணா பாதையில், சோசலிச பாதையில் நடை போடுவதாகச் சொல்லுகிற இந்த அரசு பிளாமி நிலங்களை ஒழிப்பதற்கு ஒரு சட்ட மசோதாவை இந்தச் சட்டசபையிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்களோடு நீங்கள் கூட்டணியில் இருப்பது எனக்குப் புரிகிறது. அது வேறு விவகாரம். ஆனால் நான் கேட்பது எல்லாம் இதிலே இப்போது மத்திய அரசோடு நீங்கள் கூட்டணியில் இருக்கிறீர்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பல தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நிலங்களை எல்லாம் உச்ச வரம்புக்கு மேல் வைக்கக்கூடாது என்ற கருத்து உடையவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் மிகப்பெரிய சோசலிஸ்டுகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நேருவினுடைய பாதையில் போகிறவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்; நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை ஆதரிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்த மிகப்பெரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், மிகப்பெரிய தேசியத் தலைவர்கள் ஆகிய இவர்களை எல்லாம் பயன்படுத்தி இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்திரா காந்தி அம்மா அவர்கள் 20 அம்சத் திட்டத்திலே இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு அம்சம் நில உச்ச வரம்புக்கு அதிகமாக வைத்துக் கொள்ளுவது, பிளாமியாக வைத்துக்கொள்ளுவது எல்லாம் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் மத்திய

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அரசை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் கரத்தைப் பலப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கூட்டணியில் இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய கொள்கைக்கு அந்தக் கட்சியில் சொம்பவும் ஆதரவு. பினாமி நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அதற்கு மசோதா கொண்டு வந்தோம். அதனுடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எது எதற்கோ அவசரச் சட்டங்கள் கொண்டு வருகிற இந்த அரசு ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை, அண்ணாவினுடைய கொள்கை, சோசலிசக் கொள்கைக்காகக் கொண்டுவந்த அந்த பினாமி சட்ட மசோதா என்ன ஆயிற்று? எப்போதாவது அதை வலியுறுத்தியிருக்கிறீர்களா? பொதுக் கூட்டங்களில், பொது மேடைகளில் பேசியிருக்கிறீர்களா? சட்ட சபையில் தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறீர்களா அல்லது டெல்லியில் ஒரு பிரதிநிதி இருக்கிறாரே அவர் இதைப்பற்றி ஏதாவது பேசியிருக்கிறாரா? இதனுடைய மர்மம் என்ன? ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அளவில் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில சீர்திருத்த, நில உச்ச வரம்பு நிர்ணய சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டத்திலே உள்ள 91வது பிரிவைத் திருத்துவதற்கு ஒரு சட்ட முன்வடிவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அனேகமாக அதிகமாக அறிவிப்பது அவசரச் சட்டங்கள்தான். சட்டமன்றத்திற்கு வந்தாலே ஒரு சட்டத்தைத் திருத்துவதுதான் அதிகமான வேலையாக இருக்கிறதே தவிர, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு அதை எந்த அளவுக்கு நாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம், எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது, அதில் எந்த அளவுக்கு வெற்றிப் பெற்று இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லவேண்டுமானால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு எதுவும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி சோசலிச நாட்டைப் பற்றி எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மேடையிலே பேசுகிறோம், வாக்குகளை பெறுவதற்கு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 நவம்பர் 17]

அள்ளி, அள்ளி விசுக்கிறோம். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பல் வேறு நாபபந்தங்கள் அல்லது பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தான் சட்டங்கள் திருத்தப்படுகிறதே தவிர அது அமல் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று நான் குறையாக சொல்ல வரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்தத் திருத்தத்திலேகூட இன்றைக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் உயராதப போவதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் தொடங்கப்பட்ட காலம் முதல் இந்த சர்க்கார் சொல்லியிருக்கக்கூடிய சட்டப்படி யார், யார் விவரமான கணக்கு கொடுத்தவர்கள். கணக்கு கொடுக்காதவர்கள் எத்தனை போ, கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வருவதால் அவர்களுக்கு இந்தத் தண்டனை உயர்த்தப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புள்ளிவிவரத்தோடு சொல்லுவார்களானால் அது நல்லதாக அமையும். முன்பு இருந்து வரும் பிரிவிலே கூட, அதே 91-வது பிரிவிலே அந்த நிலத்தின் பயனைக் குறைக்கக்கூடிய யாதொரு காரியத்தைச் செய்தாலும், செய்வித்தாலும் அவருக்கு ஓராண்டுக்கு மேற்படாத காவல் தண்டனையோ ஆயிரம் ரூபாய் களுக்கு மேற்படாத அபராதத் தண்டனையோ அல்லது இவ் விரண்டுமோ விதிக்கப்படத்தக்கதாகும் என்று 91-வது பிரிவிலே முன்பே இருந்து வருகிறது. அப்படியானால் இப்போது 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்று பணத்தை மட்டும் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பதை வசதி படைத்தவர்கள் சுலபமாகக் கூட தப்பு செய்து விட்டு கட்டிவிட்டுப் போய் விடமுடியும். இன்றைக்கு நாட்டினுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவது எல்லாம் யார் தவறு செய்தாலும் இந்த அபராத ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு ஆண்டு காலம் காவல் தண்டனையும் சேர்த்து இந்தக் குற்றத் திற்குக் கொடுக்கப்படும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நல்லதாக அமையும்.

இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசுகிறபோது, இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஒரு கேலிக் கூத்தாக மாறி வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு பெரிய நிலப்பிரபுக்கள்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

சட்டத்தை ஏமாற்றி வைத்து இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலங்களை நில உச்சவரம்பு மூலமாக எடுத்து நிலம் அற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நில உச்சவரம்பு சட்ட கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கொள்கை இன்றைக்கு எப்படியிருக்கிறது? நிலப் பிரபுக்களைப் பார்த்தால், இந்தச் சட்டத்தையே வளைத்து தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சட்டம் கேலிக் கூத்தாக மாறி வருகிறது. சமீபத்தில் கூட, தமிழகத் திற்கு வந்த மத்திய அமைச்சர் சொல்கிறார். தமிழகத்தில்தான் நிலச் சீர்திருத்தம் சரியாக அமல்படுத்தப்படவில்லை என்று ஒரு அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது பத்திரிகை மூலமாகத்தான் வந்திருக்கிறது. அப்படிச் சொன்னதை மாநில அரசும் இதுவரை மறுக்கவில்லை. இப்படி மத்திய அமைச்சர் திடீரென்று வருவதும். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற சட்டங்களைச் சரியாக அமல்படுத்தவில்லை என்று சொல்லுவதுமான மத்திய அரசைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன். நில உச்சவரம்புச் சட்டம் உண்மையிலேயே அமல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசு மாநில அரசு அனுப்பிய சட்டத்தை ஏன் திரும்ப அனுப்பவேண்டும்? திருத்தி அனுப்புங்கள் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பாபநாசம், வலங்கை மான், ஆடுதுறை, கும்பகோணம் தாலுகாக்களில் 4000 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாக கணக்கு அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலும், திருத்துவோம், திருத்துவோம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, இது கடைசியாக இருக்கட்டும், இனிமேல் தமிழகத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நில உச்சவரம்புச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அமுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய கிராம விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மிச்ச நிலம் கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சட்டத்தில் வாக்குறுதி

(திரு. பொ. உத்திராபதி) [1987 நவம்பர் 17]

கொடுத்து, வரக் கூடிய பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே பினாமி நிலங்களை ஆராய்ந்து எடுப்பதற்கு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்ற விவரம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டத்தின்படி சில பல பிரிவுகளுக்கு கிட்டத் தட்ட 7 பிரிவுகளுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து, ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்ட, அபராத தண்டனையுடைய பண மதிப்பீட்டுத் தொகை குறைவாகியிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதை உயர்த்தவேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் வீரய்யன், ரகுமான்கான், உத்திராபதி ஆகியவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆக இது டில்லியிலே நடைபெற்ற மாநில முதலமைச்சர் களுடைய மாநாட்டில் இந்தத் தொகை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்று எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லி, உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இது ஆராயப் பட்டு, கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரய்யன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த அபராதத் தொகையை உயர்த்தி விட்டதனால், இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா என்று கேட்டார்கள். தீர்ந்துவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை தீர்ந்து விடுகின்ற சூழ்நிலையிலும் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் உள்ளபடியே தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். 1961 ஆம் ஆண்டு இந்த தாய நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து, அதிலே விதிமுறைகள், சட்ட கிட்டங்கள் எல்லாம் வகுத்த பிறகு, 1971-72-லும் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து, பிறகு 1985-லும் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து, இப்போது ஆண்மையிலேகூட திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தாலும் கூட, கிட்டத்திட்ட 26 ஆண்டுகளாகியும்கூட இந்தப் பிரச்சினை

1987 நவம்பர் 17] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

இன்னும் தீர்க்கப்படாமலேயே இருந்து, பல்வேறு சங்கடங்கள், மற்றவைகள் எல்லாம் உருவாகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே வருந்துதற்குரிய ஒன்றுதான். நான் அண்மையிலே தான் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி ஓரளவிற்கு ஆராயத் தொடங்கிய தற்குப் பிறகு, இதுகூட முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் 1976-ல் முடிவு செய்து, இவ்வளவு நாள் ஆயிற்று. சட்டத்துறைக்கு எல்லாம் போய்விட்டு, இங்கே கொண்டுவந்து சட்டத்தைப் புகுத்துவதற்கு இவ்வளவு நாள் ஆயிற்று. இதற்கே இவ்வளவு காலம் தேவையில்லைதான். ஆனாலும்கூட, இதனால் முழுப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அபராதம் போடுவது ரூ. 2,000 வரையில் என்று சொன்னாலும்கூட, வழக்குமன்றம் போய், வசூலிக்கவேண்டுமென்ற உடனே, ரூ. 2,000 போடுகிறார்களா என்றால் இல்லை. ரூ. 200 என்று சொல்கிறபோது கூட ரூ. 10, 15, 20 என்று அபராதம் போடுவார்கள். ரூ. 2,000-கள் அல்லது ரூ. 200-க்குள் என்று இருக்கும்போது, அதற்குள்ளாகப் போடும்போது, அதைக் கட்டுவதிலே இப்படிப்பட்ட மிகை வெற்று நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எந்தவிதக் கஷ்டமும், நஷ்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(பிற்பகல் 1-00)

ஆகவேதான் அண்மையில் குறிப்பிட்டேன். ஒரு வழக்கிற்கு நாம் நீதி மன்றம் சென்று, நீதி மன்றத்தின் மூலமாகத் தீர்ப்பு வழங்குகின்றபோது பல சிக்கல்கள் வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரய்யன் சொல்கின்றபோது, 26 ஆண்டுகள் அகியும் கூட, முதலிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆண்ட போதும் சரி, பின்னர் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆண்ட போதும் சரி. இப்போது அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆளுகின்ற போதும் சரி எவ்வளவு வழக்குகள் போடப்பட்டன, எவ்வளவு வெற்றி பெற்றன. எவ்வளவு இடங்கள் பிடிக்கப்பட்டன என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். குறைவான வழக்குகள்தான் போடப்பட்டன. குறைவான வழக்குகள் போடப்பட்ட நிலையிலே, கோர்ட்டுகளில் அவைகள் நிற்கவில்லை. நிற்க முடியாத அளவிற்கு, இதிலே சிக்கல்களும் வேறு பல நிலைமைகளும் வருகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது.

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1987 நவம்பர் 17]

உதாரணமாக வரதப்பன் என்பவர் மீது நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. மிகை வெற்று நிலம் வைத்திருக்கிறார் என்பதற்காக. நீதி மன்றம் என்ன சொல்லிற்று என்றால் வேண்டுமென்றே வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்த வழக்கை நாங்கள் தள்ளிவிடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று மேய்ச்சல் நிலம். பெரியார் மாவட்டத்தை பொறுத்த வரையிலும் சர்க்கரை மன்றாடியாரைப் பொறுத்து இருக்கின்ற மேய்ச்சல் நிலம். உயர் நீதி மன்றத்திலே அந்த வழக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப் பல நிலைமைகள் இருக்கின்றபோது நானே வருவாய்த் துறையினரையும், சட்டத்துறையினரையும் ஆலோசித்து, உள்ள படியே வருவாய்த்துறையினரின் மூலமாக உடனடியாக கையகப் படுத்துவதற்கும், நாமே பெனல்ட்டி விதிப்பதற்கும் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் விசாரித்து அவர்களிடத்தில் 200, 300, 250 என்று தண்டனை வாங்கித்தருவது என்ற நிலைமையில் பார்க்கின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போல், அவர்கள் சரிப்பட்டு வராததன் காரணமாகத்தான், இதிலே மறுபடியும் நாம் உட்கார்ந்து ஆராய்ந்து தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்துவேண்டும். மிகை வெற்று நிலத்தை நாம் பயன்படுத்துவதற்கு. இப்போது கிட்டத்தட்ட மூவர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு நானும், உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் மூவரும் கூடி கிட்டத்தட்ட 200 வழக்குகள் மேலே வைத்து, இப்போது இரண்டு மாத காலத்திலே மிகை வெற்று நிலத்தை எடுத்துத் தீர வேண்டும், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறோம்.

எதற்கு நாங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம் என்று சொன்னால், அந்த மிகை வெற்று நிலத்தை ஒரு தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அதன் மூலம் தொழில் உற்பத்தி பெருகும், அதன் மூலம் தொழில் விரிவாக்கம் நடைபெறும். அதன் மூலம் சில பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். அதன் மூலம் பொருளாதார நிலை உயரும் என்ற அளவிற்கு, அதற்கும் இரண்டு ஆண்டுக்காலம் அவர்களுக்குத் தவணை கொடுத்து, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் தொழில் துவக்காவிட்டால் அந்த வெற்று நிலம் எடுக்கப்படும் அதில்லாமல் வேறு

1987 நவம்பர் 17] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

சாகு போக்கு சொல்லி வேறுவிதமான காரியங்களுக்கு, வீடு கட்டவோ அல்லது வேறு வகையிலோ பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை இருந்தால் இந்தக் குழுவினரே பார்த்து அவைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டாம், அதை எடுக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்குத் தான் இப்போது தீவிரமான முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு இப்போது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

ஆகவே இதனுடைய நோக்கம் முழுவதும் நிறைவேற்றப்பட்டு பரவலாக்கப்பட்டு இதனுடைய பயனை மற்றவர்கள் நுகர்தல் வேண்டும். நேற்று நான் சொல்கின்றபோது குத்து மதிப் பாகச் சொன்னேன். தெளிவாக நான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். கிட்டத்தட்ட தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 1,60,000-க்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படுகின்ற மிகை வெற்று நிலங்கள் என்றும், அதிலே 1,20,000-த்துச் சில்லறை கையகப்படுத்தப்பட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மீதி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் நேற்று நான் சொன்னேன். ஏற்கெனவே பட்டா வழங்கப்பட்டும் அவர்கள் ஆண்டு தோறும் பணம் கட்டி வந்தும் அவர்களுக்கு நிலங்கள் ஒப்படைக்கப்படாத சூழ்நிலை சில இடங்களில் இருக்கிறது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படிப் பட்ட ஒரு இரங்கத்தக்க நிலை இருக்குமானால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, வருவாய்த் துறையின் மூலமாகவும், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் மூலமாகவும் தக்க நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எப்போது அவர்கள் பணம் கட்ட ஆரம்பித்து விட்டார்களோ, எப்போது பட்டா அவர்கள் மேல் வந்துவிட்டதோ, அதனுடைய பொஸஷன், அதனுடைய இருப்பும் அவர்கள் கைக்குப் போக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏதாவது நடைபெறாமல் இருக்குமானால் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பினாமி நிலத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும் குறிப்பிட்டார். தேர்தல் காலத்திலே, தேர்தலைப் பொறுத்த வரையிலும், கட்சிக்கு கட்சி தேர்தல் உடன்பாடு ஏற்படுவதும், கூட்டணி அமைவதும், அரசியலிலே கட்சிகள் பகை கட்சிகளாக இருப்பதும், நட்பு கட்சிகளாக இருப்பதும்—அரசியலிலே எல்லா கட்சி

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1987 நவம்பர் 17]

களும் எல்லா கட்சிகளுக்கும் பகை கட்சிகளாகவும் இருந்திருக்கின்றன, எல்லா கட்சிகளும் எல்லா கட்சிகளுக்கும் நட்புக் கட்சிகளாகவும் இருந்திருக்கின்றன—உண்டு. ஆகவே காங்கிரஸோடு கூட்டு இருந்ததன் காரணமாகத்தான் பினாமி என்று இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே 1980 ஆம் ஆண்டில் காங்கிரசோடு நல்ல கூட்டோடும் இருந்தது.

ஆகவே, பினாமியை அவர்கள் ஆதரித்தார்கள் என்று அதற்குப் பொருள் அல்ல. நானும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அது அப்போது எப்படி அந்தப் பொருள் ஆகாதோ, இப்போதும் அந்தப் பொருள்படாது. ஆனால், பினாமி நிலத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் கொண்டு வந்து, அச்சட்டத்தைத் தூய்மையான எண்ணத்தோடு அவையின் அனைத்துப் பேருடைய ஒத்துழைப்போடு நிறைவேற்றினோம். அதற்குப் பிறகு, டெல்லியிலே பல்லாண்டுக் காலமாக காத்து, பிறகு குடியரசுத் தலைவர் அனுமதி இல்லை என்று திருப்பி அனுப்பி விடப்பட்டது என்ற செய்தியை சென்ற தடவை நான் குறிப்பிட்டேன்.

மறுபடியும், சட்டத்துறையின் மூலமாக ஆராய்ந்து, எந்த வகையில் அதற்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்து அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு சட்டப்படி இடம் இருக்கிறதோ அல்லது வேறு பல மாநிலங்களில் அதற்கு ஏதாவது வழிவகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா, சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறார்களா என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அந்த அளவிற்கு சட்டத்துறை யோசனை சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

வேறு எந்த மாநிலங்களிலேயாவது பினாமி நிலத்தை எடுக்க சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அதை நடைமுறைப்படுத்தி, வெற்றிகண்டு இருப்பார்களானால், அதை நாம் எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு அதையே சான்றாகவும், முன்னுதாரணமாகவும் வைத்து நம்முடைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மறுபடியும் வற்புறுத்துவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று சட்டத்துறையை ஆராயும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆய

1987 நவம்பர் 17] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள் என்றாலும், மறுபடியும் அதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். ஆகவே, இதிலே யாரையும் தப்பிக்க விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. ஒரு கொள்கை என்று ஒரு முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு, அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் அத்தனை பேரும் ஈடுபடத்தான் வேண்டும். அந்தக் கொள்கையிலிருந்து, அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கு—வசதி படைத்தவர்களும், நிலப்பிரபுக்களும், நிலம் வைத்திருப்பவர்களும், தப்பிப்பதற்கும், காலம் கடத்துவதற்கும், வழக்குமன்றங்களின் மூலமாக நீடித்துச் செல்வதற்கும் வழக்கு மன்றத்திலே கொண்டு போய் ஒரு வழக்கைப் போட்டுவிட்டால் 8 ஆண்டு ஆகும், அல்லது 10 ஆண்டு ஆகும்; விரைவிலே முடிவதாக இருந்தாலும்கூட, வழக்கறிஞர்கள் மூலமாக அதைத் தள்ளிக் கொண்டேபோவதற்கு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்யலாம். அப்படியே ஓரளவுக்குத் தள்ளி 7, 8 ஆண்டுக்காலம் ஆனாலும் கூட, சுப்ரீம் கோர்ட்டிக்குப் போனால் அதில் ஒரு 15 ஆண்டுகளாவது ஆகும் என்பதையெல்லாம், இந்த நாட்டினுடைய அப்படிப்பட்ட தன்மைகளையெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருப்பதன் காரணமாக, அந்தத் தந்திர முறைகளையெல்லாம் கையாள்வதன் காரணமாக ஏற்படுகிற இடர்ப்பாடுகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தி, எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் அகில இந்தியா முழுவதும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டதோ, எல்லா மாநிலங்களிலும் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று மத்திய அரசு எண்ணிற்றோ, எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் இங்கும் கொண்டு வரப் பட்டதோ, எந்த நோக்கத்தை அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொண்டு அதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்று எண்ணினோமோ அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துழைக்க வேண்டும், மத்திய அரசினுடைய சட்டத்துறையும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும்.

ஆகவே, இங்கே இருக்கிற சமுதாய நீதியை வழக்கு மன்றங்களும்—உச்ச நீதிமன்றமும், உயர்நீதிமன்றமும்—உணர்ந்து கொண்டு, செய்யவேண்டும். எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் சட்டமன்றமும், பாராளுமன்றமும் அந்தக் கருத்துக்

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1987 நவம்பர் 17]

களை, மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருகிறார்கள் என்ற உணர்வோடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு அமெரிக்காவிலோ, பிற நாடுகளிலோ எல்லாம் கூட, 'கோர்ட் ஆஃப் லா' என்று இருந்தாலும்கூட, அதிலே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்களுக்குத் தான் 'ஜஸ்டிஸ்' என்று பெயர். ஆகவே, வழக்குமன்றத்திற்கு நீதிமன்றங்கள் என்றுதான் சொல்கிறோமே தவிர, சட்டமன்றத்திற்குத்தான் அப்படிச் சொல்லவேண்டும். 'கோர்ட் ஆஃப் லா' என்றுதான் சொல்வார்கள். 'கோர்ட் ஆஃப் ஜஸ்டிஸ்' என்று யாரும் சொல்வதில்லை. அங்கே இருக்கிற நீதிபதிக்குத்தான் ஜஸ்டிஸ் என்று பெயர். ஏனென்றால் அவர் ஜஸ்டிஸ் கொடுக்கவேண்டும்.

உலகத்திலேயே முறைகள் மாறியிருக்கின்றன. மாறியிருக்கின்றபோது, சமுதாய நீதி தரவேண்டும். பொருளாதார நீதி தரவேண்டும். அரசியல் நீதி தரவேண்டும் என்ற தன்மையினுடைய அடிப்படையில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள், சட்டமன்றம், பாராளுமன்றத்தில் எந்த உணர்வினுடைய அடிப்படையிலே நாட்டின் நலன் கருதி, பொது நலன் கருதி, ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய நலன் கருதி செய்கிறார்களோ, அதை உணர்ந்து தீர்ப்பளிக்கிற சூழ்நிலை வந்தால், தப்பிப்பவர்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோகூட இடம் ஏற்படாது. அதையெல்லாம் உணர்ந்து செய்கிற சூழ்நிலைக்கு மத்திய அரசு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும்.

மத்திய அரசினுடைய சட்டத்துறையும் அதற்குத் தூண்டு கோல் போடவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகிற உணர்வுகளை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அந்த உணர்வினுடைய அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தை விரைவாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு முனைப்புள்ளத்தோடு இருக்கிறது.

மாநாட்டிலே நிறைவேற்றியதன் காரணமாக அபராதத் தொகை என்று கொண்டு வருகிறோமே தவிர, இதனால் முழுப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும் என்று நானும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ரூ. 2,000 என்று போட்டோமே தவிர, 20 லட்சமாகான் போட்டால் யார் கேட்க முடியும்? 2,000 ரூபாய் வரையில் போட்

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) 1987 நவம்பர் 17]

லாம் என்று இருக்கிறதே தவிர, 40 ரூபாய் என்று போட்டாலும் யாரும் கேட்கமுடியாது. அப்படியே போனால்கூட, வழக்குகள் தள்ளுபடியாகின்றன, வேறு பல காரணங்களை வைத்து. இதில் இருக்கிற இடர்பாடுகள், குறைபாடுகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் அகற்றுவதற்கான முயற்சிகளை இந்தத் துறையும், இந்த அரசும் முறைப்படி மேற்கொள்ளும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இருக்கிற உணர்வையும், மற்றவற்றையும் மதித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லி, இப்போதைக்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.